

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 48. Novæ bellorum flammæ a Protestantibus suscitatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](#)

Ejusdem ferme tenoris erant Pon- Sæc. XVII.
 tificis literæ ad Maximilianum Electo- A. C. 1625.
 rem, hæc eidem significans: *Profectio-*
nem, dum in Germaniam inchoaret dilectus
filius Religiosus Sacerdos Dominicus a Jesu
Maria Carmelita Discalceatus, coactus
est invaletudine corporis omnem longi itine-
ris spem deponere. Divertisset ille ad No-
bilitatem tuam, cuius Victorias Religiosas
& Imperii dignitatem defensam exteræ quo-
que Nationes fatentur. Quod tamen Sola-
tium tibi alloquio ferre Monachii non poterit,
id orationibus e Cælo facile impetrabit.
Nos autem Nobilitatem tuam inter trium-
phalia Legionum signa Christianæ pietatis
gloria præfulgentem amantissime complecti-
mur, Deumque oramus, ut volens, pro-
pitiusque annuat Sacerdotum precibus, qui
a te eximiis honoribus exculti perennem tan-
to Duci felicitatem precantur.

§. XLVIII.

Novæ bellorum flammæ a Protestan- tibus fuscitatæ.

Annum hujus saeculi vigesimum quin- Lotich. rer.
 tum novo bello, variisque tumul- Germ. l. 15.
 tibus ob Religionis diversitatem exor- crp. I.
 tis funestum aggredimur; quippe Au- Adizreiter
 striacæ felicitatis æmulatio, & violen- annal. Boic.
 ta sectas propagandi studia jam tum part. 3. l. 10.
 indicabant, quod humanus sanguis Theatr. Eu-
rop. p. 860.

Sæc. XVII. hucusque in Germania effusus nondum
A.C. 1625 ad extinendum belli, cupiditatisque
ignem sufficiens fuerit: Inde oriebantur
novi tantique bellorum apparatus, indeque cruenta Cæsarem debellandi &
Catholicos opprimendi consilia; nec
deerant speciosi obtentus, quibus
Sectarii inexpectata turbandæ quietis
molimina honestarent: Præferebant
equidem Christianus Daniæ Rex, ac
Saxoniæ Inferioris Ordines, se nihil
adversus Cæsarem, Imperiumque mo-
lituros, re tamen ipsa adversus Tillium,
& Cæsaris exercitum arma parabant,
ut translatæ in Bavarum Electoralis
dignitatis injuriam ulciscerentur: Ba-
tavi quoque oppressam Germaniae liber-
tatem & despoticam Cæsaris Hispani-
que Regis potentiam, ac propriæ li-
bertatis defensionem, (usitatum illud
factionum nomen & obtentum), præ-
texebant: Denique Angliæ Rex terra
marique ingentes comparabat vires,
ut Fridericum Generum suum pristinæ
dignitati restitueret: Soli igitur erant
Acatholici, qui novas belli flamas
per triginta omnino annos graffaturas
rursus eo tempore accenderunt, quo
Imperator, ceterique Catholici Princi-
pes eidem fœderati partim armorum
felicitate, partim pactorum legibus
optatam Imperio pacem paulo ante
reddi-

reddiderant. Perspectis autem Prote-Sæc. XVII.
stantium consiliis Cæsar nihil jam dis- A. C. 1625.
simulandum ratus, Alberto Wallen-
steinio Comiti, quem non ita pridem
Fridlandiæ Ducem crebat, negotium
dedit, ut novos militum delectus face-
ret; priusquam vero Imperator armo-
rum vim adhiberet, Daniæ Regem da-
tis literis hortabatur, ut mutato belli
consilio Palatinum pacis firmæ mediis
juvaret, eamque in rem Britanniæ Re-
gem incitaret; Elector quoque Saxo-
niæ Dano auctor exsuffit, ne Cæsarem
turbato Imperio armis lacefferet. Til-
lius insuper Bavarici exercitus Belli-
dux, cui bellicus Saxonii Ordinum
apparatus suspectus erat, eosdem mo-
nuit, ut a novis delectibus abstinerent,
ne cum Cæsaris, ac Imperii Principum
hostibus conspirantes in suas Provincias
belli molem traherent. Verum inuti-
lia erant hæc monita, postquam Da-
niæ Rex cum copiis suis jamjam in
Verdensem Episcopatum & inde Ha-
melium usque castra promoverat, &
Brunsvicensis æque ac Mansfeldius
Gallis, Anglis, Batavisque in arma
pertractis per Westphaliæ Visurgum
flumen trajecerant, in Imperium post-
liminio irrupturi. Cum ergo Cæsar
omnem moram summo periculo obno-
xiā fore intelligeret, Fridlandum

Sæc. XVII. copias suas in Hessos usque, ipsamque
A.C. 1625. Saxoniam inferiorem educere jussit,
 Maximilianus vero Bavariæ Elector
 Tillio negotium dedit, ut nulla mora
 cum exercitu suo in Westphaliā pe-
 netrare satageret.

§. XLIX.

Initia belli Danici minus ausplicata.

Brachet.

Hist. l. 2.

pag. 89.

Caraf. Germ.

sætra p. 196.

Quantumvis Cæsar æque ac Tillius
 non jam occulte, sed palam arma
 in Imperii ruinam parari intelligerent,
 nihilominus ambo Daniæ Regem rur-
 fus ad pacem datis literis hortabantur:
 Philippus quoque IV. Hispaniæ Rex
 eidem bellum dissuasit; hic tamen nul-
 lum aliud dedit responsam, nisi quod
 neque in Cæsarem, nec in Imperium,
 sed duntaxat in Saxonizæ Ordinum de-
 fensionem hæc arma vertere medita-
 retur, peteret tamen, ut Tillius suos
 milites e Saxonia educeret, & Cæsar
 Cosaccos, exterisque milites dimitte-
 ret. Ad hæc autem reposuit Tillius,
 quod Saxonizæ defensio Cæsari utpote
 supremo Imperii protectori potius in-
 cumberet, & neque Ordines, nec ipse
 met Rex a Cæsareo & extero milite,
 quod timeant, haberent, dummodo in
 Cæsaris fide, atque officio constantes,
 leges Imperii, pacemque Religionis,

ut